

A HÁZASSÁGKÖTÉS RENDJE

BEVONULÁS

A szertartás előtt tíz perccel a tanúk felkeresik a sekrestyét, hogy aláírják az emléklapot. (Ha nincs koszorúslány, kisgyermek, aki bevonuláskor hordozná a gyűrűket, akkor ezeket is ekkor adják át a sekrestyésnek.)

A fiatal pár bevonulásának módjára nem vonatkoznak egyházi előírások, ezért ennek mikéntjét érdemes családi körben egyeztetni:

– Klasszikus bevonulás: a tanúk elöl, majd a vőlegényt édesanyja, a menyasszonyt édesapja, illetve (ha vannak) a koszorúslányok kísérik.

– Csak a menyasszony vonul be: a vőlegény és a tanúk a szentélyben várákoznak, a menyasszonyt édesapja, illetve (ha vannak) a koszorúslányok kísérik.

Amikor a bevonulásban részt vevők felsorakoztak az orgonakarzat alatt, meghúzzuk a sekrestyeajtónál lévő kisharangot, s megszólal az orgona — ezzel veszi kezdetét a bevonulás.

A szertartást vezető pap a főoltárnál várákozik.

A szentélybe érve a menyasszonyi csokor és a gyűrűk az előkészítő asztalra kerülnek.

I. IGEELITURGIA

KERESZTVETÉS

AZ EGYBEGYŰLTEK KÖSZÖNTÉSE.

LITURGIKUS KÖNYÖRGÉS.

(Leülink)

OLVASMÁNY VAGY SZENTLECKE.

Olvasmány (1)

Olvasmány a Teremtés könyvéből (Ter 1,26–28.31a)

A teremtés hatodik napján Isten így szólt: „Teremtsünk embert képmásunkra, magunkhoz hasonlóvá. Ők uralkodjanak a tenger halai, az ég madarai, a háziállatok, a mezei vadak és az összes csúszómászó fölött, amely a földön mozog.” Isten megteremtette az embert, saját képmására, az Isten képmására teremtette őt, férfinek és nőnek teremtette őket. Isten megáldotta őket, Isten szólt hozzájuk: „Legyetek termékenyek, szaporodjatok, töltsétek be a földet és vonjátok uralmatok alá. Uralkodjatok a tenger halai, az ég madarai és minden állat fölött, amely a földön mozog.”

Isten látta, hogy nagyon jó mindaz, amit alkotott.

Olvasmány (2)

Olvasmány a Teremtés könyvéből (Ter 2,18–24)

Az első ember teremtése után így szólt az Úristen: „Nem jó az embernek egyedül lennie. Alkotok neki segítőtársat, aki hozzá illő.” Az Úristen megteremtette a földből a mező minden állatát, és az ég minden madarát. Odavezette őket az emberhez, hogy lássa, milyen nevet ad nekik. Az lett a nevük, amit az ember adott nekik. Az ember tehát nevet adott minden állatnak, az ég minden madarának és a mező minden vadjának. De a maga számára nem talált segítőtársat, aki hasonló lett volna hozzá.

Ezért az Úristen álmot bocsátott az emberre, és amikor elaludt, kivette az egyik oldalbordáját, a helyét pedig hússal töltötte ki. Ezután az Úristen az oldalbordából, amelyet az emberből kivett, megalkotta az asszonyt, és az emberhez vezette.

Az ember így szólt: „Ez most már csont az én csontomból és hús az én húsemból. Asszony a neve, mivel a férfiből vétetett.”

Ezért a férfi elhagyja apját és anyját, a feleségéhez ragaszkodik, és a kettő egy test lesz.

Olvasmány (3)

Olvasmány a Teremtés könyvéből (Ter 24,48–51.58–67)

Amikor Ábrahám elküldötte szolgáját rokonaihoz, hogy feleséget szerezzen fiának, Izsáknak, a szolga így szólott a kiszemelt leány fivéréhez, Lábánhoz:

„Áldottam az Urat, gazdámnak, Ábrahámnak Istenét, aki egyenes úton vezérelt engem, hogy gazdám rokonának leányát kérjem feleségül a fiának. Ezért tehát, ha szeretetet és hűséget akartok tanúsítani gazdám iránt, adjátok tudtomra! Ha pedig mást akartok, mondjátok meg azt is, hadd mehessek akár jobbra, akár balra!”

Erre Lábán meg az atyja, Bátuel így felelt: „Az Úr akarta így. Mi nem mondhatunk egyebet, csak azt, ami neki tetszik. Rebeka itt áll előtted. Vedd és menj! Legyen felesége a gazdád fiának, ahogyan az Isten rendelte!”

Odahívatták tehát Rebekát, és amikor eléjük állt, megkérdezték tőle: „El akarsz-e menni ezzel az emberrel?” Azt felelte: „Elmegyek.” Elbocsátották tehát őt és vele a dajkáját Ábrahám szolgájával meg a kísérelével. Isten áldását kérték nővérükre, és így szóltak: „Nővérünk sokasodjál ezerszer ezerre, és ivadékod hódítsa meg ellenségeinek kapuit!”

Erre Rebeka meg szolgálóleányai tevékre szálltak, és követték a férfiút. A szolgáló átvette Rebekát és haza indult gazdájához.

Ez idő tájt Izsák épp azon az úton sétált, amely az úgynevezett "Élő és látó kútjához" vezet. A Délvidéken lakott ugyanis. Minthogy már esteledett, kiment a mezőre, és ott búsongott (anyja halála miatt). Amint felemelte szemét, látta, hogy tevék jönnek a távolban.

Rebeka is megpillantotta Izsákot. Leszállt a tevéről, és megkérdezte a szolgát: „Kicsoda az az ember, aki elénk jön a mezőn?” „Az én gazdám az” – válaszolta a szolgáló. Rebeka erre hamar fátylat vett elő, és eltakarta magát vele. A szolgáló pedig beszámolt Izsáknak mindarról, amit végzett.

Izsák aztán bevezette Rebekát anyjának, Sárának sátrába. Feleségül vette, és annyira megszerette, hogy enyhült a fájdalma is, melyet anyja halála miatt érzett.

Olvasmány (4)

Olvasmány Rút könyvéből (Rút 1,14b–17)

Azokban a napokban Orfa megcsókolta anyósát, és visszatért népéhez. Rút azonban ragaszkodott az anyósához. Erre Noémi azt mondta neki: „Nézd, sógornőd visszatért népéhez és isteneihez. Térj hát vissza te is, kövesd!” De Rút kérlelte: „Ne kényszeríts rá, hogy elhagyjalak és elmenjek. Mert ahová te mész, megyek én is. Ahol te letelepedsz, letelepszem én is. A te néped az én népem, a te Istened az én Istenem. Ahol te meghalsz, ott haljak meg én is, ott temessenek el. Tegye velem az Úr meg ezt a rosszat, ha nem a halál választ el bennünket egymástól.”

Olvasmány (5)

Olvasmány Tóbiás könyvéből (Tób 7,6–14)

Amikor az ifjú Tóbiás – Rafael főangyal társaságában – betért apja testvérének, Ráguelnak házába, Ráguel megcsókolta Tóbiást, és könnyek között így szólt:

"Légy áldott, gyermekem, aki jó és kiváló apa fia vagy! Milyen kár, hogy apád, ez a becsületes és jószívű ember megvakult!" Azzal testvére fiának, Tóbiásnak a nyakába borult, és úgy zokogott. Edna, a felesége és Sára, a leánya is sírt vele együtt.

Majd a nyájából levágatott egy kost, és szíves fogadtatásban részesítette őket. Miután megmosakodtak és megfürödtek, asztalhoz telepedtek. Tóbiás így szólt Rafaelhez: "Azarja testvér, kérd meg Ráguel, adja hozzám a nővéremet, Sárát feleségül!"

Meghallotta ezeket a szavakat Ráguel, és ezt mondta az ifjúnak: "Egyél, igyál és örülj ezen az estén. Nincs más, aki feleségül vehetné a leányomat, Sárát, csak te, testvér. Nekem nem

szabad más férfihez adnom, mint hozzád, mert te rokonom vagy. De megmondom neked az igazat, fiam. Hét férfinak adtam testvéreink közül, és mindnyájan meghaltak azon az éjjelen, amikor beléptek hozzá. De most egyél és igyál, fiam, és az Úr cselekedjen javatokra."

Tóbiás azonban ezt mondta neki: "Itt én addig nem eszem és nem iszom, amíg meg nem erősítéd reám vonatkozó szándékodat." Ráguel azt mondta neki: "Megteszem, tiéd lesz ő, Mózes könyvének törvénye szerint, és az égben is úgy határoztak, hogy neked adjam őt. Vedd tehát nővéredet: mostantól testvére vagy, ő pedig nővéred neked. Mától örökre a tied. Az ég Ura legyen hozzátok irgalmas ezen az éjszakán, fiam, s árássa rátok irgalmát és békéjét!"

Ráguel ekkor hívta a leányát, Sárát, s az bejött hozzá. Ő megfogta leánya kezét, átadta Tóbiásnak, és azt mondta: "Vedd őt feleségül a törvény és parancs szerint, amely írva van Mózes könyvében. Vedd, és vezesd tiszta szándékkal atyádhoz. Az ég Istene adjon nektek békét és jó utat!"

Majd hívta a leány anyját, írólapot hozatott, hogy elkészítsék a házassági szerződést, amely szerint feleségül adja leányát Mózes törvényének parancsa szerint. Felesége hozta a lapot, ő pedig elkészítette és aláírta. Csak ezután láttak neki az evésnek és az ivásnak.

Olvasmány (6)

Olvasmány Tóbiás könyvéből (Tób 8,4b–8)

A menyegző estéjén így szólt Tóbiás Sárahoz: „Kelj föl, nővérem! Imádkozzunk és könyörögjünk Urunkhoz, hogy elnyerjük oltalmát és kegyelmét.” Sára fölkel, és elkezdtek imádkozni és könyörögni az Úrhoz, hogy oltalmat nyerjenek. Így imádkoztak:

„Áldott vagy, atyáink Istene, és áldott a te neved örökkön-örökké! Áldjon téged az ég és minden teremtményed mindörökké. Te alkottad Ádámot, és segítőtársul adtad neki Évát. Kettőjüktől származik az emberi nem. Azt mondtad: »Nem jó az embernek egyedül lennie. Alkossunk neki hozzá hasonló segítőtársat.« Íme, én most nem élvezetvágyból veszem el nővéremet, hanem tiszta szándékkal. Engedd, hogy irgalmat találjak én is, meg ő is, és egészségben öregedjünk meg mindketten.” Majd ráfelelték: „Úgy legyen. Ámen.”

Olvasmány (7)

Olvasmány a Példabeszédek könyvéből (Péld 3,3–6)

Szeretet és hűség ne hagyjon el soha, kösd a nyakadba, és írd fel a szíved táblájára. Akkor megkedvelnek, és tetszésre találsz az Isten és az emberek szemében. Szíved minden bizalmát Istenbe vedd, saját értelmekre ne igen hagyatkozz. Minden utadon próbáld fölismerni, akkor egyenessé teszi ösvényedet.

Olvasmány (8)

Olvasmány a Példabeszédek könyvéből (Péld 31,10–31)

Derék asszonyt ki talál? Értéke a gyöngyét messze meghaladja.

Férje egész szívével ráhagyatkozik, és nem jár rosszul vele.

Mindig javára van, sohasem kárára, életének minden napján.

Előteremti a gyapjút és a kendert, és mindent beszerez ügyes kézzel. Úgy mint a kereskedő hajója messziről szerzi be az élelmet. Még tart az éjjel, és máris felkel, eleséget ad háza népének, s élelmet szolgálóinak. Szántó föld után néz, s azt meg is szerzi, szőlőt

ültet keze munkája árán. Derékát jól felövezi s erős karral lát a dolgához. Érzi, látja hogy szépen keres, mécsese éjjel sem alszik. Kinyújtja karját a guzsaly után, és kezével megfogja az orsót. Kiterjeszti kezét az elnyomottak fölé, a szűkölködőknek meg karját nyújtja. Nem félti házát a hó hidegétől, mert egész házanépét ellátta kettős ruhával. Takarót készít magának, bársony és bíbor a ruhája. Férjének nagy a becsülete a kapuknál, ha ülésezik az ország véneivel. Gyolcsot készít és eladja, övet ad át a kánaáninak. Erő és ékesség a ruhája, ezért vidáman néz a jövő felé. Bölcsesség nyitja a száját, és nyelvén jóságos tanítás van. Szemmel tartja házanépe útjait, és nem eszi a tunyaság kenyerét. Kiállnak fiai és boldognak hirdetik, a férje is magasztalja: Sok nő gyűjtött már vagyont, de te túltettél valamennyin. Csalfa dolog a báj, a szépség mulandó, de az istenfélő asszony dicséretet érdemel. Magasztaljátok keze munkájáért, és a városkapuknál dicsérjétek tetteit.

Olvasmány (9)

Olvasmány az Énekek éneke könyvéből (Én 2,8–10.14.16a;8,6–7a)

A kedvesem, íme, itt jön!

Ugrál a hegyeken át és szökell a dombokon át! Olyan a kedvesem, mint a gazella, a fiatal szarvashoz hasonló.

Nézzétek, már itt áll házunk falánál,
benéz az ablakon, nézelődik a rácson át.

Aztán így szól hozzám a kedvesem: Kelj föl, barátnőm, jöjj, galambom, szépségem!

Kelj föl, kedvesem, gyere szépségem! Sziklák hasadékában fészkelő galambom, rejtkehelyeden, a szirtek szegélyezte ösvényen mutasd meg arcodat, hadd halljam hangodat, mert szépen cseng a hangod, és bájos az arcod.

A kedvesem az enyém, s én az övé vagyok.

Tégy engem, mint pecsétet a szívedre, mint pecsétet a karodra!

Mert a szerelem erős, mint a halál, könyörtelen a féltékenység, mint az alvilág. Nyíla tüzes nyíl, az Úrnak lángja.

Tengernyi víz sem olthatja el a szerelmet, egész folyamok sem tudnák elsodorni.

Olvasmány (10)

Olvasmány Sirák fiának könyvéből (Sir 26,1–4.16–21)

A jó asszonynak, boldog a férje, s kétszer annyi lesz éveinek száma. A derék asszony jóltartja férjét, és az békességben töltheti be éveit.

A jó feleség nagy ajándék: aki féli Istent – jótettei jutalmául – az részesül benne. Akár gazdag, akár szegény, a szíve jókedvű, és mindig vidámság tükröződik arcán.

A szorgos asszony kedvessége elbájolja férjét, okossága erőt önt tagjaiba. Az értelmes és hallgatag asszony Isten ajándéka, a derék asszonyt nem lehet megfizetni.

A szent és szemérmes asszony igen nagy kegyelem, és a mértékletes asszonynak nincs ellenértéke.

Ami a felkelő nap Isten magas egén a világnak, olyan a jó asszony szépsége, házának ékességére.

Olvasmány (11)

Olvasmány Jeremiás próféta könyvéből (Jer 31,31–32a.33–34a)

Íme, napok jönnek – mondja az Úr –, amikor új szövetséget kötök Izrael házával és Júda házával. De nem olyan szövetséget, mint amelyet atyáikkal kötöttem azon a napon, amikor kézen fogva kivezettem őket Egyiptom földjéről.

Ez lesz az a szövetség, amelyet majd Izrael házával kötök, ha elérkeznek azok a napok – mondja az Úr: Bensejükbe adom törvényemet, és a szívükbe írom. Istenük leszek, ők meg az én népem lesznek.

Többé nem lesz szükség arra, hogy az egyik ember a másikat, testvér a testvérét így tanítsa: "Ismerd meg az Urat", mert mindnyájan ismerni fognak a legkisebbtől a legnagyobbig – mondja az Úr.

Olvasmány (12)

Olvasmány Ozeás próféta könyvéből (Oz 2, 21–22)

Így szól az Úr: eljegyezlek magamnak örökre, eljegyezlek igazsággal, törvénnyel, jósággal és szeretettel. Eljegyezlek hűséggel, hogy megismerd az Urat.

(Vagy:)

Szentlecke (1)

Szentlecke Szent Pál apostolnak a rómaiakhoz írt leveléből (Róm 8,31b–35.37–39)

Testvéreim! Ha Isten velünk, ki ellenünk? Aki nem kímélte saját Fiát, hanem mindnyájunkért áldozatul adta, hogyan ajándékozna nekünk vele együtt mindent?

Ki emel vádat Isten választottai ellen? Isten, aki a megigazolást adta? Ki ítél el? Krisztus Jézus, aki meghalt, sőt fel is támadt, és az Isten jobbán közbenjár értünk?

Ki szakíthat el bennünket Krisztus szeretetétől? Nyomor vagy szükség? Üldöztetés vagy éhínség? Ruhátlanság, életveszély vagy kard? Mi mindezekben diadalmaskodunk az által, aki szeret minket.

Biztos vagyok ugyanis abban, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelemségek, sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmasságok, sem magasság, sem mélység, sem egyéb teremtmény el nem szakíthat bennünket Isten szeretetétől, amely Krisztus Jézusban, a mi Urunkban van.

Szentlecke (2)

Szentlecke Szent Pál apostolnak a rómaiakhoz írt leveléből (Róm 12,1–2.9–18)

Testvéreim! Isten irgalmára kérlek benneteket: Adjátok testeteket élő, szent, Istennek tetsző áldozatul. Legyen ez a ti értelmetek hódolata!

Ne hasonljatok a világhoz, hanem gondolkodástokban megújulva alakuljatok át, hogy felismerjétek, mi az Isten akarata, mi a helyes, mi a kedves előtte, és mi a tökéletes!

Szeressetek tettetés nélkül. Irtózzatok a rossztól, ragaszkodjatok a jóhoz. A testvéri szeretetben legyetek gyöngédek egymáshoz, a tiszteletadásban előzzétek meg egymást. A buzgóságban ne lankadjatok! Legyetek tüzes lelkületűek: Az Úrnak szolgáltok. A reményben legyetek derűsek, a nyomorúságban béketűrők, az imádságban állhatatosak.

Segítsetek a szenteken, ha szükségben vannak, gyakoroljátok a vendégszeretetet. Áldjátok üldözőiteket, áldjátok, és ne átkozzátok őket. Azokkal, akik örülnek, örüljétek, és a

sírókkal sírjatok. Éljetek egyetértésben. Ne legyetek fennhéjázók, hanem alkalmazkodjatok az egyszerű emberekhez. Ne legyetek magatokkal eltelve.

Rosszért rosszal senkinek ne fizessetek. Törekedjete arra, ami jó minden ember szemében. Amennyiben rajtatok áll, éljetek mindenkivel békeességben.

Szentlecke (3)

Szentlecke Szent Pál apostolnak a rómaiakhoz írt leveléből (Róm 13,8–10)

Testvérek, ne tartozzatok senkinek semmivel, csak azzal, hogy egymást szeretitek, mert aki embertársát szereti, teljesítette a törvényt. Azt ugyanis, hogy ne paráználkodjál, ne ölj, ne lopj, hamis tanúságot ne szólj, ne kívánd meg a másét, és ami egyéb parancs még van, újra egybefoglalja ez az egy ige: Szeresd felebarátodat, mint önmagadat. A szeretet nem tesz rosszat a felebarátnak. A törvény teljesítése tehát a szeretet.

Szentlecke (4)

Szentlecke Szent Pál apostolnak a rómaiakhoz írt leveléből (Róm 15,1b–3a. 5–7. 13)

Testvéreim! Ne a magunk javát keressük. Törekedjék mindegyikünk embertársa javára és épülésére. Hiszen Krisztus sem a maga javát kereste.

Adja meg nektek a béketűrés és vigasztalás Istene, hogy Krisztus Jézus akarata szerint egyetértsetek, és egy szívvel, egy szájjal magasztaljátok Istent, Urunk Jézus Krisztus Atyját! Karoljátok fel tehát egymást, amint Krisztus is felkarolt benneteket Isten dicsőségére!

Töltsön el benneteket a reménység Istene teljes örömmel és békével a hitben, hogy a Szentlélek erejével bővelkedjete a reményben.

Szentlecke (5)

Szentlecke Szent Pál apostolnak a korintusiakhoz írt első leveléből (1Kor 6,13c–15a.17–20)

Testvérek! A test nem a kicsapongásért van, hanem az Úrért, az Úr pedig a testért. Isten ugyanis feltámasztotta az Urat, és hatalmával minket is feltámaszt.

Nem tudjátok, hogy testetek Krisztus tagja? Aki azonban az Úrral egyesül, egy lélek vele.

Kerüljéte a testiség bűnét! Minden bűn, amelyet az ember elkövet, a testén kívül van, de a kicsapongó a tulajdon teste ellen vét.

Nem tudjátok, hogy testetek a bennetek lakó Szentlélek temploma, akit Istentől kaptatok?

Nem tudjátok, hogy nem vagytok a magatokéi? Nagy volt a ti váltságdíjatok! Dicsőítséte meg tehát Istent testetekben!

Szentlecke (6)

Szentlecke Szent Pál apostolnak a korintusiakhoz írt első leveléből (1Kor 12,31–13,8a)

Törekedjete értékesebb adományokra! Ezért mindennél magasztosabb utat mutatok nektek.

Szólhatok az emberek vagy az angyalok nyelvén, ha szeretet nincs bennem, csak zengő érc vagyok vagy pengő cimbalom. Lehet prófétáló tehetségem, ismerhetem az összes titkokat és mind a tudományokat; hitemmel elmozdíthatom a hegyeket, ha szeretet nincs bennem, mit sem érek. Szétozthatom bár mindenemet a nélkülözők között, odaadhatom a testemet is égőáldozatul, ha szeretet nincs bennem, mit sem használ nekem.

A szeretet türelmes, a szeretet jóságos, a szeretet nem féltékeny, nem kérkedik, nem is kevély. Nem tapintatlan, nem keresi a maga javát, nem gerjed haragra, a rosszat nem rója fel. Nem örül a gonoszságnak, örömet az igazság győzelmében leli. Mindent eltűr, mindent elhisz, mindent remél, mindent elvisel.

A szeretet nem szűnik meg soha.

Szentlecke (7)

Szentlecke Szent Pál apostolnak az efezusiakhoz írt leveléből (Ef 3,14–21)

Testvéreim! Meghajtom térdemet az Atya előtt; tőle származik minden közösség az égben és a földön. Adja meg nektek dicsőségének gazdagsága szerint, hogy Lelke által megerősödjete bennső emberré, hogy a hittel Krisztus lakjék szívetekben, s gyökeret verjete, és alapot vessete a szeretetben. Akkor majd fel tudjátok fogni az összes szenttel együtt, mi a szélesség és a hosszúság, a magasság és a mélység, megismerite Krisztusnak minden értelmet meghaladó szeretetét, és betelite az Isten egész teljességével.

Annak pedig, aki a bennünk működő erővel mindent megtehet azon felül is, amit kérünk vagy megértünk, legyen dicsőség egyházában és Jézus Krisztusban minden nemzedéken át, örökkön-örökké! Ámen.

Szentlecke (8)

Szentlecke Szent Pál apostolnak az efezusiakhoz írt leveléből (Ef 4,1–6)

Testvéreim! Kérlek benneteket, én, aki fogoly vagyok az Úrban, hogy éljete méltón ahhoz a hivatáshoz, amelyet kaptatok: teljes alázatban, szelídségben és türelemben. Viseljéte el egymást szeretettel. Törekedjete arra, hogy a béke kötelékével fenntartsátok a lelki egységet. Egy Test és egy Lélek, mint ahogy hivatástok is egy reményre szól.

Egy az Úr, egy a hit, egy a keresztség. Egy az Isten, mindnyájunk Atyja, aki minden fölött áll, mindent áthat, és mindenben benne van.

Szentlecke (9)

Szentlecke Szent Pál apostolnak az efezusiakhoz írt leveléből (Ef 4,23–24.32–5,2)

Testvéreim! Újuljatek meg gondolkodástok szellemében, s öltsetek magatokra az új embert, aki az Isten szerint igazságosságban és az igazság szentségében alkotott teremtmény.

Legyete egymás iránt jóindulatúak, könyörületesekek, és bocsássatek meg egymásnak, amint Isten is megbocsátott nektek Krisztusban.

Mint Istennek kedves gyermekei, legyete az ő követői és éljete szeretetben, ahogy Krisztus is szeretett minket, és odaadta magát értünk jó illatú áldozati adományként az Istennek.

Szentlecke (10)

Szentlecke Szent Pál apostolnak az efezusiakhoz írt leveléből (Ef 5,1–2a.21–33)

Testvéreim! Éljete szeretetben, ahogy Krisztus is szeretett minket, és odaadta magát értünk.

Legyete egymásnak alárendeltjei Krisztus iránti tiszteletből. Az asszony engedelmeskedjék férjének, akárcsak az Úrnak, mert a férfi feje az asszonynak, ahogy

Krisztus feje az Egyháznak: ő ugyanis testének megváltója. Amint tehát az Egyház alá van vetve Krisztusnak, úgy az asszony is mindenben férjének.

Férfiak, szeressétek feleségeteket, ahogy Krisztus is szerette az Egyházat, és feláldozta magát érte, hogy a keresztségben igéje által megtisztítsa és megszentelje. Ragyogóvá akarta tenni az Egyházat, amelyen sem szeplő, sem ránc, sem egyéb efféle nincsen, hanem szent és szeplőtelen. Így a férj is köteles szeretni feleségét, mint a saját testét. Aki feleségét szereti, önmagát szereti. A saját testét senki sem gyűlöli, hanem táplálja, gondozza, akárcsak Krisztus az Egyházat. Mi ugyanis tagjai vagyunk testének.

„Ezért az ember elhagyja apját, anyját, feleségéhez csatlakozik, és a kettő egy test lesz.” Nagy titok ez: én Krisztusra és az Egyházra vonatkoztatom.

Szeresse hát mindegyiktek a feleségét, mint önmagát, az asszonyok meg tiszteljék férjüket!

Szentlecke (11)

Szentlecke Szt. Pál apostolnak a filippiekhez írt leveléből (Fil 4,4–9)

Testvéreim! Örüljétek az Úrban szüntelenül! Újra csak azt mondom, örüljétek. Emberszerető jóságokat ismerje meg mindenki! Az Úr közel van. Ne aggódjatok semmiért, hanem minden imádságotokban és könyörgésetekben terjesszétek kéréseteket hálaadással az Úr elé.

Akkor Isten békéje, amely minden értelmet meghalad, megőrzi szíveteket és értelmeteket Krisztus Jézusban.

Egyébként, testvéreim, arra irányuljanak gondolataitok, ami igaz, ami tisztességes és igazságos, arra, ami ártatlan, kedves, dicséretre méltó, ami erényes és magasztos. Amit tanultatok és elfogadtatok, amit hallottatok és példámon láttatok, azt váltsátok is tettekre, és veletek lesz a béke Istene!

Szentlecke (12)

Szentlecke Szt. Pál apostolnak a kolosszeiekhez írt leveléből (Kol 3,12–17)

Testvéreim! Mint Istennek szent és kedves választottai, öltsetek magatokra az irgalmasságot, a jóságot, a szelídséget és a türelmet. Viseljétek el egymást, és bocsássatok meg egymásnak, ha valakinek panasza van a másik ellen. Bocsássatok meg ti is úgy, ahogyan az Úr megbocsátott nektek. Legfőként pedig szeressétek egymást, mert ez a tökéletesség köteléke.

Krisztus békéje töltse be szíveteket, hiszen erre kaptatok meghívást az egy test közösségében. Legyetek hálásak! Krisztus igéje éljen bennetek gazdagon! Tanítsátok és intsétek egymást telve bölcsességgel! Énekeljétek Istennek hálás szívvel zsoltárokat, himnuszokat és szent énekeket!

Bármit mondotok vagy tesztek, mindent az Úr Jézus nevében tegyetek! Így adjatok hálát általa az Atyaistennek!

Szentlecke (13)

Szentlecke a Zsidókhöz írt leveléből (Zsid 13,1–4a.5–6b)

Testvéreim! Maradjon meg köztetek a testvéri szeretet! El ne hanyagoljátok a vendégszeretetet, hiszen ezáltal némelyek, tudtukon kívül angyalokat láttak vendégül. Gondoljatok a foglyokra, mintha magatok is foglyok volnátok; az üldözést szenvedőkre, hiszen magatok is testben éltek!

A házasságot mindenki tartsa tiszteletben, a házasság pedig legyen tiszta! Éljetek kapzsiság nélkül, elégedjétek meg azzal, amitek van. Hiszen Isten maga ígérte: "Nem hagylak el, és nem hagylak cserben."

Ezért bizalommal mondhatjuk: "Az Úr velem van, nincs bennem félelem!"

Szentlecke (14)

Szentlecke Szent Péter apostol első leveléből (1Pét 3,1–9)

Szeretteim! Az asszonyok engedelmeskedjenek férjüknek, hogy ha némelyek közülük nem is hisznek az Isten szavának, a feleségük magaviselete szavak nélkül is megnyerje őket, amikor látják tiszteletet érdemlő, tiszta életüket. Ékességüket ne külsőségekben keressék, abban, hogy hullámos a hajuk, arany ékszereket aggatnak magukra, vagy drága ruhákat viselnek. Az Isten szemében az ember rejtett éne az értékes, a szív a maga békés szelídségével és zavartalan nyugalmában.

Hajdan így ékesítették magukat a szent asszonyok is: reméltek az Istenben és engedelmeskedtek a férjüknek. Így engedelmeskedett Sára is Ábrahámnak, akit urának nevezett. Az ő leányai vagytok, ha jót tesztek, és semmiféle fenyegetéstől nem riadtok vissza.

Hasonlóképpen, ti, férfiak, megértően éljétek együtt az asszonyokkal, mint a gyengébb nemmel; adjátok meg nekik a tiszteletet, mint a kegyelmi életben örökös társatoknak, hogy az imádságnak ne legyen bennetek akadálya.

Mindnyájan legyetek egyetértők, együtt érzők, a testvériség szeretői, irgalmasok, szerények, alázatosak. Ne fizessetek a rosszért rosszal, se a szidalomért szidalommal, hanem ellenkezőleg, mondjatok áldást, mert arra kaptatok meghívást, hogy az áldás legyen az örökségetek.

Szentlecke (15)

Szentlecke Szent János apostol első leveléből (1Jn 3,18–24)

Gyermekeim, ne szóval és nyelvvel szeressünk, hanem tettel és igazsággal. Erről ismerjük fel, hogy az igazságból valók vagyunk-e, és így nyugtatjuk meg Isten színe előtt a szívünket. Ha szívünk vádol is valamivel, Isten fölötte áll szívünknek, ő mindent tud.

Szeretteim, ha szívünk nem vádol, legyünk bizalommal az Isten iránt. Bármit kérünk, megkapjuk tőle, hisz megtartjuk parancsait, és azt tesszük, ami neki tetszik.

Az az ő parancsa, hogy higgyünk Fiának, Jézus Krisztusnak nevében, és szeressük egymást, amint ő parancsolta. Aki teljesíti parancsait, Istenben marad, és Isten is őbenne. Azt, hogy ő bennünk marad, a Lélektől tudjuk, akit adott nekünk.

Szentlecke (16)

Szentlecke Szent János apostol első leveléből (1Jn 4,7–12)

Testvéreim! Szeressük egymást, mert a szeretet Istentől van! Mindenki, aki szeret, Istentől való, és ismeri az Istent. Aki nem szeret, nem ismeri az Istent, mert Isten a szeretet. Isten szeretete abban nyilvánult meg, hogy az Isten elküldte a világba egyszülött Fiát, hogy éljünk általa. A szeretet nem abban áll, hogy mi szeretjük Istent, hanem hogy ő szeret minket, és elküldte Fiát bűneinkért engesztelésül.

Szeretteim! Ha az Isten így szeretett minket, nekünk is szeretnünk kell egymást. Istent soha senki nem látta. Ha szeretjük egymást, Isten bennünk marad, és szeretete tökéletes

lesz bennünk. Abból tudjuk, hogy benne élünk, ő pedig bennünk, hogy a Lelkéből adott nekünk.

Szentlecke (17)

Szentlecke a Jelenések könyvéből (Jel 19,1.5–9a)

Én, János, látomásomban nagy sereg örömujjongását hallottam a mennyben: „Alleluja! Üdv, dicsőség és hatalom Istenünknek!”

És a trónról szózat tört elő, amely így szólt: „Dicsérjétek Istenünket, ti, összes szolgálói, és akik félve tisztelitek őt, kicsinyek és nagyok”

Amit hallottam, úgy hangzott, mint hatalmas tömeg moraja, mint a nagy vizek zúgása, mint zengő mennydörgés robaja: „Átvette uralmát Urunk, mindenható Istenünk, örvendezzünk, ujjongjunk és dicsőítsük őt, mert érkezett a Bárány menyegzőjének napja; már fel is készült menyasszonya. Megadatott neki, hogy ragyogó fehér gyolcsba öltözzék.” – A gyolcs a szentek igaz tetteit jelenti.

Akkor így szólt hozzám az angyal: „Jegyezd fel! Boldogok, akiket meghív menyegzős lakomájára Jézus, az Isten Báránya!”

(Felállunk)

ALLELUJA-ÉNEK (ORGONÁVAL KÍSÉRVE).

EVANGÉLIUM.

Evangélium (1)

Evangélium Szent Máté könyvéből (Mt 5,1–12a)

Abban az időben:

Jézus látva a tömeget, fölment a hegyre, leült, tanítványai pedig köréje gyűltek. Akkor szólásra nyitotta ajkát, és így tanította őket:

„Boldogok a lélekben szegények, mert övék a mennyek országa.

Boldogok, akik sírnak, mert ők vigasztalást nyernek.

Boldogok a szelídek, mert ők öröklük a földet.

Boldogok, akik éheznek és szomjaznak az igazságot, mert ők kielégítést nyernek. Boldogok az irgalmasok, mert nekik is irgalmaznak.

Boldogok a tiszta szívűek, mert ők meglátják az Istent.

Boldogok a békességszerzők, mert őket Isten fiainak fogják hívni.

Boldogok, akiket üldöznek az igazságért, mert övék a mennyek országa. Boldogok vagytok, ha miattam gyaláznak titeket és üldöznek, ha hazudozva mindenféle gonosszággal vádolnak titeket. Örüljétek és ujjongjatok, mert nagy lesz a ti jutalmatok az égben.”

Evangélium (2)

Evangélium Szent Máté könyvéből (Mt 5,13–16)

Abban az időben Jézus így szólt tanítványaihoz:

Ti vagytok a föld sója. De ha a só ízét veszti, mivel sózzák meg? Nem való az egyébre, mint hogy kidobják, s eltapossák az emberek.

Ti vagytok a világ világossága. A hegyen épült várost nem lehet elrejtteni. Lámpát sem azért gyújtanak, hogy a véka alá rejtsek, hanem a lámpatartóra teszik, hogy világítson mindenkinek a házban. Úgy világítson a ti világosságotok az emberek előtt, hogy látva jótetteiteket, magasztalják mennyei Atyátokat!

Evangélium (3)

Evangélium Szent Máté könyvéből (Mt 6,19–21.24–33)

Abban az időben Jézus így szólt tanítványaihoz:

Ne gyűjtsetek magatoknak kincset a földön, ahol moly rágja és rozsda marja, s ahol betörnek és ellopják a tolvajok! A mennyben gyűjtsetek kincset, ahol nem rágja moly és nem marja rozsda, s ahol nem törnek be, és nem lopják el a tolvajok! Ahol a kincs, ott a szíved is.

Senki sem szolgálhat két úrnak: vagy gyűlöli az egyiket, a másikat pedig szereti, vagy ragaszkodik az egyikhez, a másikat pedig megveti. Nem szolgálhattok az Istennek is, és a Mammonnak is.

Ezért azt mondom nektek: Ne aggódjatok az életek miatt, hogy mit esztek vagy mit isztek, sem testetek miatt, hogy mibe öltöztök. Nem több az élet az ételnél, és a test a ruhánál? Nézzétek az ég madarait! Nem vetnek, nem is aratnak, és magtárakba sem gyűjtenek, hanem a ti mennyei Atyátok táplálja őket. Nem értek ti sokkal többet azoknál? Ti aggodalmaskodók, melyiktek tudja életét egyetlen lépésnyivel is megtoldani?

És a ruházat miatt miért aggodalmaskodtok? Figyeljétek a mező liliomait, hogyan nőnek, pedig nem fáradoznak és nem is szőnek. Mondom nektek: Salamon még dicsősége teljében sem öltözött úgy, mint egy ezek közül! Ha a mezei virágot, amely ma virul és holnap kemencébe kerül, így öltözteti az Isten, akkor titeket nem sokkal inkább, kicsinyhitűek?

Ne aggodalmaskodjatok hát, hogy mit együnk? vagy: mit igyunk? vagy: mibe öltözzünk?! Ezeket a pogányok keresik. Mert a ti mennyei atyátok jól tudja, hogy mindegyikre szükségtek van. Ti mindenek előtt az Isten országát és annak igazságát keressétek, és ezeket is mind megkapjátok hozzá.

Evangélium (4)

Evangélium Szent Máté könyvéből (Mt 7,21.24–29)

Abban az időben Jézus így szólt tanítványaihoz:

A mennyek országába nem jut be mindenki, aki azt mondja nekem: "Uram! Uram!" Csak az, aki mennyei Atyám akaratát cselekszi.

Mindaz, aki meghallgatja szavaimat, és szerintük cselekszik, ahhoz az okos emberhez hasonlít, aki a házát sziklára építette. Szakadt a zápor, ömlött az ár, süvített a szél, és nekizúdult a háznak, de az nem dőlt össze, mert sziklára épült.

Aki viszont hallgatja szavaimat, de nem követi azokat, ahhoz az ostoba emberhez hasonlít, aki a házát homokra építette. Szakadt a zápor, ömlött az ár, süvített a szél, nekizúdult a háznak, az összedőlt és nagy romhalmaz lett belőle."

Ezzel Jézus befejezte beszédét. A nép elragadtatással hallgatta tanítását, mert úgy tanított, mint akinek hatalma van, nem úgy, mint az írástudók.

Evangélium (5)

Evangélium Szent Máté könyvéből (Mt 19,3–6)

Egy alkalommal a farizeusok próbára akarták tenni Jézust. Megkérdezték tőle: „Szabad-e a férfinak bármilyen okból elbocsátania a feleségét?” Jézus ezt felelte: „Nem olvastátok-e, hogy a Teremtő kezdetben férfinak és nőnek teremtette az embert, és azt mondta: »Ezért a férfi elhagyja atyját és anyját, feleségéhez csatlakozik, és ketten egy test lesznek? Így már nem ketten vannak, hanem csak egy test.« Amit tehát Isten egybekötött, ember szét ne válassa.”

Evangélium (6)

Evangélium Szent Máté könyvéből (Mt 20,25–28)

Abban az időben Jézus így szólt tanítványaihoz:

„Tudjátok, hogy akiket a világ urainak tartanak, zsarnokoskodnak a népeken, a hatalmasok meg a hatalmukat éreztetik velük. A ti körötökben ne így legyen. Aki közületek nagyobb akar lenni, legyen a szolgátok, s aki első akar lenni, legyen a cselédetek. Az Emberfia sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon másoknak, és odaadja az életét, váltságul sokakért.”

Evangélium (7)

Evangélium Szent Máté könyvéből (Mt 22,35–40)

Abban az időben:

Egy törvénytudó a következő kérdést tette fel Jézusnak „Mester, melyik a legfőbb parancs a törvényben?”

Jézus így válaszolt: „Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szíveddel, teljes lelkeddel és egész értelmekkel. Ez az első és legfőbb parancsolat. A második hasonló ehhez: Szeresd felebarátodat, mint saját magadat. E két parancson nyugszik az egész törvény és a próféták.”

Evangélium (8)

Evangélium Szent Márk könyvéből (Mk 10,6–9)

Egy alkalommal Jézus így tanított:

„Isten kezdetben, a teremtéskor férfit és nőt alkotott. Az ember ezért elhagyja apját, anyját, a feleségéhez csatlakozik, és ketten egy test lesznek. Ettől kezdve már nem két test, hanem csak egy. Amit tehát Isten egybekötött, azt ember szét ne válassa.”

Evangélium (9)

Evangélium Szent Lukács könyvéből (Lk 12,22b–31)

Abban az időben Jézus így szólt tanítványaihoz:

Ne aggódjatok megélhetésetek miatt, hogy mit esztek, sem testetek miatt, hogy mibe öltöztök. A lélek több, mint az eledel, s a test több, mint a ruha. Vegyetek példát a hollókról. Nem vetnek, nem aratnak, nincs pincéjük, nincs kamrájuk, s az Isten táplálja őket. Mennyivel többet értek ti, mint ezek a madarak!

Ugyan melyiktek hosszabbíthatja meg az életét csak egy arasznyival is azzal, hogy aggodalmaskodik? Ha tehát még az egészen kis dolgokban is tehetetlenek vagytok, mit

aggódtok? Vegyetek példát a liliomokról, hogyan nőnek: se nem fonnak, se nem szőnek. Mégis, mondom nektek, hogy Salamon dicsősége teljében sem volt úgy felöltözve, mint egy ezek közül. Ha tehát a mezőn a fűvet, amely ma a mezőn zöldell, holnap a kemencébe kerül, Isten így öltözteti, mennyivel inkább titeket, kishitűek. Ne kérdezzétek hát, hogy mit esztek vagy mit isztok, és ne nyugtalankodjatok. Mert erre a pogányok törekednek a világban. Atyátok tudja, hogy szükségetek van ezekre. Inkább az Isten országát keressétek, és ezeket megkapjátok hozzá.

Evangélium (10)

Evangélium Szent János könyvéből (Jn 2,1–11)

Abban az időben menyegzőt tartottak a galileai Kánában, amelyen Jézus anyja is ott volt. Jézust is meghívták a menyegzőre, tanítványaival együtt.

Amikor fogytán volt a bor, Jézus anyja megjegyezte: „Nincs több boruk.” Jézus azt felelte: „Mit akarsz tőlem, asszony? Még nem jött el az én óráim.” Erre anyja szólt a szolgálónak: „Tegyetek meg mindent, amit csak mond!”

Volt ott hat kőkorsó, a zsidóknál szokásos tisztálkodás céljára, mindegyik két- három mérős. Jézus szólt a szolgálónak: „Töltsétek meg a korsókat vízzel!” Meg is töltötték azokat színültig. Ekkor azt mondta nekik: „Most merítsetek belőle, és vigyétek oda a násznagynak.” Odavitték.

Amikor a násznagy megízlelte a borra vált vizet, nem tudta honnan való. A szolgák azonban, akik a vizet merítették, tudták. A násznagy hívatta a vőlegényt, s szemére vetette: „Először mindenki a jó bort adja, s csak amikor már megittasodtak, akkor az alábbvalót. Te meg mostanáig tartogattad a jó bort.”

Ezzel kezdte meg Jézus csodajeleit a galileai Kánában. Kinyilatkoztatta dicsőségét, s tanítványai hittek benne.

Evangélium (11)

Evangélium Szent János könyvéből (Jn 14,12–17.21)

Abban az időben Jézus így szólt tanítványaihoz:

Bizony, bizony mondom nektek: Aki hisz bennem, ugyanazokat a tetteket fogja végbevinni, amelyeket én cselekszem, sőt még nagyobbakat is tehet azoknál, mert én az Atyához megyek, s amit a nevemben kértek, azt megteszem nektek, hogy az Atya megdicsőüljön a Fiúban, bármit kértek a nevemben, megteszem nektek.

Ha szerettek engem, tartsátok meg parancsaimat. Én pedig kérni fogom az Atyát, és ő más Vigasztalót ad majd nektek: az Igazság Lelkét, aki örökre veletek marad. A világ nem kaphatja meg, mert nem látja és nem ismeri. De ti ismeritek őt, mert veletek marad és bennetek lakik.

Aki ismeri és teljesíti parancsaimat, az szeret engem. Aki pedig szeret engem, azt Atyám is szereti, én is szeretni fogom, és én megmutatom neki magamat.

Evangélium (12)

Evangélium Szent János könyvéből (Jn 15,9–12)

Jézus így tanított az utolsó vacsorán:

"Amint engem szeretett az Atya, úgy szerettelek én is titeket. Maradjatok meg az én szeretetemben!

Ha megtartjátok parancsaimat, megmaradtok szeretetemben, ahogy én is megtartottam Atyám parancsait, és megmaradok szeretetében.

Ezeket azért mondtam nektek, hogy az én örömöm legyen bennetek, és örömötök ezzel teljes legyen.

Az az én parancsom, hogy szeressétek egymást, amint én szerettelek titeket!”

Evangelium (13)

Evangelium Szent János könyvéből (Jn 15,12–17)

Jézus így tanított az utolsó vacsorán:

”Az az én parancsom, hogy szeressétek egymást, amint én szerettelek titeket! Nagyobb szeretete senkinek sincs annál, mint annak, aki életét adja barátaiért. Ti barátaim vagytok, ha megteszitek, amit parancsolok nektek.

Nem mondalak titeket többé szolgának, mert a szolga nem tudja, mit tesz az ura. Barátainknak mondalak benneteket, mert mindazt, amit hallottam Atyámtól, tudtul adtam nektek.

Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket; és arra rendelvek, hogy elmenjete, és gyümölcsöt hozzatok: maradandó gyümölcsöt. Bármit kértek az Atyától az én nevemben, megadja nektek.” Azt parancsolom nektek: szeressétek egymást!

Evangelium (14)

Evangelium Szent János könyvéből (Jn 17,20–26)

Az utolsó vacsorán Jézus az égbe emelte szemét és így imádkozott:

”Szent Atyám, nemcsak tanítványaimért könyörgök, hanem azokért is, akik a szavukra hinni fognak bennem.

Egyek legyenek mindnyájan! Amint te, Atyám bennem vagy és én tebenned, úgy legyenek ők is mibennünk, és így elhiggye a világ, hogy te küldtél engem. Megosztottam velük a dicsőséget, amelyet nekem adtál, hogy egyek legyenek, amint mi egy vagyunk: én őbennük, te énbennem, hogy így ők is teljesen egyek legyenek, s megtudja a világ, hogy te küldtél engem, és szereted őket, amint engem szeretted.

Atyám! Azt akarom, hogy akiket nekem adtál, ott legyenek velem, ahol vagyok, s lássák dicsőségemet, amelyet nekem adtál, mivel már a világ teremtése előtt szeretted.

Én igaz Atyám! A világ nem ismert meg, de én ismerlek, s ők is megismerték, hogy te küldtél engem.

Megismertetem velük nevedet, és ezután is megismertetem, hogy a szeretet, amellyel engem szeretsz, bennük legyen, és én is őbennük legyek.”

(Leüliink)

PRÉDIKÁCIÓ

II. A HÁZASSÁGKÖTÉS SZERTARTÁSA

(A pár és a tanúk felállnak)

KÉRDÉSEK

Pap: Kedves jegyespár! Eljöttetek ide a templomba, hogy az Úr megpecsételje és megszentelje szívetek szeretetét Egyházának szolgálja és a hívek közösségének színe előtt. Krisztus Urunk bőséges áldását adja erre a szeretetre.

Egy külön szentség kegyelmével gazdagít és erősít meg titeket, hogy kölcsönös, örök hűségben vállalni tudjátok a házastársak szent kötelességeit.

A házasság szentségének méltósága őszinte szándékot kíván tőletek. Feleljetek ezért az Egyház kérdéseire!

Pap: N., megfontoltad-e Isten előtt szándékodat, és szabad elhatározásból jöttél-e ide, hogy házasságot köss?

Vőlegény: Igen!

Pap: Ígéred-e, hogy leendő feleségedet tiszteled és szereted, míg a halál el nem választ benneteket egymástól?

Vőlegény: Ígérem!

Pap: Elfogadod-e a gyermekeket, akikkel Isten megajándékozza házasságtokat?

Vőlegény: Elfogadom!

Pap: Ígéred-e, hogy Krisztusnak és az ő egyházának törvényei szerint neveled őket?

Vőlegény: Ígérem!

Pap: N., megfontoltad-e Isten előtt szándékodat, és szabad elhatározásból jöttél-e ide, hogy házasságot köss?

Menyasszony: Igen!

Pap: Ígéred-e, hogy leendő férjedet tiszteled és szereted, míg a halál el nem választ benneteket egymástól?

Menyasszony: Ígérem!

Pap: Elfogadod-e a gyermekeket, akikkel Isten megajándékozta házasságtokat?

Menyasszony: Elfogadom!

Pap: Ígéred-e, hogy Krisztusnak és az ő egyházának törvényei szerint neveled őket?

Menyasszony: Ígérem!

KONSZENZUS

Pap: Kedves jegyespár!

Most következik az a szent pillanat, amikor ünnepélyesen kinyilvánítjátok, hogy egymásnak házastársai akartok lenni. Fogjátok egymással kezét, és én egybefonódott kezeteiket átkötöm a stórával annak jeléül, hogy házasságtok Isten előtt felbonthatatlan lesz.

Pap: N., nyilatkozzál Isten és az Anyaszentegyház színe előtt, akard-e a jelenlevő N.-t feleségül venni?

Vőlegény: Akarom!

Pap: Mondd tehát utánam: N., – Isten szent színe előtt – feleségül veszek.

Pap: N., nyilatkozzál Isten és az Anyaszentegyház színe előtt, akarsz-e a jelenlevő N.-hez feleségül menni?

Menyasszony: Akarok!

Pap: Mondd tehát utánam: N., – Isten szent színe előtt – feleségül megyek hozzád.

Pap: Most megkötött házasságotokat az Egyház nevében érvényesnek nyilvánítom, és megáldom az Atya, ✠ a Fiú ✠ és a Szentlélek nevében.

Hívek: Ámen.

Pap: Ti pedig, testvéreim, akik itt jelen vagytok, legyetek tanúi e szent életszövetség megkötésének, amely Krisztus Urunk szavai szerint felbonthatatlan: „Amit Isten egybekötött, ember szét ne válassza!” (Mt 19,6)

ESKÜ

Pap: Most pedig, ősi magyar szokás szerit, esküvel is erősítsétek meg azt, amit az imént egymásnak ígértetek! Tegyétek ujjatokat a feszületre, és mondjátok utánam az eskü szavait!

(Előbb a férj, azután a feleség tesz esküit.

Letérdelnek, majd jobb kezüket a feszületre teszik, amelyet a tanú tart nekik.)

Isten engem úgy segítjen,
Nagyasszonyunk a boldogságos Szűz Mária
és Istennek minden szentjei,
hogy a jelenlévő N.-t szeretem,
szeretetből veszem feleségül / megyek hozzá feleségül
Isten rendelése szerint,
az Anyaszentegyház törvénye szerint,
és hogy őt el nem hagyom
holtomiglan–holtáiglan
semmiféle bajában.
Isten engem úgy segítjen!

A GYŰRŰK MEGÁLDÁSA

Pap: Áldd ✠ meg Istenünk, ezeket a gyűrűket, hogy az új házastársakat mindig emlékeztessék kölcsönös szeretetükre és hűségükre! Krisztus, a mi Urunk által.
Hívek: Ámen.

Pap: Csókold meg a hűség gyűrűjét, húzd feleséged ujjára (és mondd utánam:)
N. – viseld ezt a gyűrűt – szeretetem és hűségem jeléül: – az Atya, – a Fiú – és a Szentlélek nevében!

Pap: Csókold meg a hűség gyűrűjét, húzd feleséged ujjára (és mondd utánam:)
N. – viseld ezt a gyűrűt – szeretetem és hűségem jeléül: – az Atya, – a Fiú – és a Szentlélek nevében!

EGYETEMES KÖNYÖRGÉSEK

Pap: Kérjük, testvéreim, a mindenható Isten, hogy szentelje meg és halmozza el áldásával az új házastársakat!

1. A Szentháromság egy Isten tartsa meg őket szilárd egységben és életadó szent közösségben!
2. A mennyei Atya gondviselése adjon nekik hosszú életet és bőséges kegyelmet!
3. Krisztus békéje lakjék szívükben, és töltsé el mindazokat, akik hajlékukba lépnek!
4. A Szentlélek egyesítse szívüket a tiszta szeretet elszakíthatatlan kötelékével!
5. A Szentháromság egy Isten fogadja be őket az élet alkonyán az örök boldogságba és végtelen szeretetébe!

NÁSZÁLDÁS

Pap: Az új házaspárra könyörögve kérjük most Isten áldását, hogy segítségével jóságosan támogassa azokat, akiket a házasság szentségével gazdagított.

(Rövid csöndet tartunk. A pár letérdel.)

Szent Istenünk, te hatalmas erejével a semmiből megteremtetted a világot, majd – miután a mindenség alapjait leraktad – isteni képmásodra megalkottad az embert, a férfinak elválaszthatatlan segítőtársul adtad az asszonyt, hogy ne ketten legyenek többé, hanem egy emberként éljenek, és így arra tanítasz minket, hogy nem választhatjuk széjjel, amit akaratod egynek alkotott.

A hitvesi köteléknek, Istenünk, te szent és fenséges értelmet adtál, és úgy akartad, hogy a házastársi szövetség Krisztusnak és Egyházának titokzatos kapcsolatát jelezze. Az asszonyt a férfi mellé te rendelted, Istenünk, és erre a legősibb emberi közösségre áldást adtál, s bár megbüntetted ősszüleink vétkeit, és vízözönnel sújtottad a bűnös világot, ez az áldásod mindvégig megmaradt.

Nézz tehát kegyesen ezekre a testvéreinkre, kik házastársi közösségre lépve, a te oltalmazó áldásodat kérik. A Szentlélek kegyelmét küldd le rájuk, hogy szereteted kiáradjon szívükbe, és hűségesen kitartsanak a hitvesi szövetségben.

Add meg N. szolgálódnak a szeretet és a béke ajándékát, hogy állhatatosan követhesse a szent asszonyok példáját, akiknek dicséretét a Szentírás hirdeti!

Add, hogy férje bátran hagyatkozzék reá, és elismerve őt egyenlő társának, aki vele a kegyelmi életben is osztozik, illő tisztelettel legyen iránta, és mindvégig azzal a szeretettel szeresse, amellyel Krisztus szerette egyházát!

Most pedig azért könyörgünk, Urunk, hozzád, hogy ezek a szolgálid mindig a hitnek és parancsaidnak útján járjanak, s a házastársi hűséget őrizve, az erkölcsi tisztaságnak példaképei legyenek. Az evangéliumból merített erővel mindenki előtt tegyenek tanúságot Krisztusról (a termékenység áldásában részesülve bizonyuljanak erényes szülőknek, és fiaiknak fiait mind a ketten láthassák)!

Az életük legyen hosszú és boldog, s a szentek társaságába jussanak a mennyben. Krisztus, a mi Urunk által.

MIATYÁNK

ZÁRÓ ÁLDÁS

Pap: Istenünk, az örök Atya, őrizzen meg benneteket egyetértésben és kölcsönös szeretetben, hogy Krisztus békéje töltse el lelketeket, és otthonotokban mindig megmaradjon!

Hívek: Ámen!

Pap: (Legyetek áldottak gyermekeitekben) találjatok az életben őszinte jóbarátokra és éljetez minden emberrel igaz békességben!

Hívek: Ámen!

Pap: Legyetek Isten szeretetének tanúi a világban, hogy a szenvedők és a szegények, akikhez jók voltatok, egykor hálásan fogadjanak majd Isten örök hajlékában!

Hívek: Ámen!

Pap: És titeket, mindnyájatokat, akik itt együtt vagytok, áldjon meg a mindenható Isten, az Atya, ✠ a Fiú ✠ és a Szentlélek!

Hívek: Ámen!

KIVONULÁS

A pap átadja a házasságkötési emléklapot, az eskühöz használt feszületet (és a gyűrűpárnát, a gyűrű dobozát) a tanúknak. Az ifjú feleség visszakapja a menyasszonyi csokrot. Ezt követően a pár és a tanúk megfordulnak. Az ifjú férj belekarol a feleségébe, és elindulnak kifelé a szentélyből. Mögöttük halad az eskető pap, utána a tanúk, majd a násznép. Mindeközben megszólal az orgona.

Az eskető pap az orgonakarzatig kíséri a párt, ott elbúcsúzik tőlük.

Az ifjú pár ezt követően elhagyja a templomot, majd fogadja a gratulációkat.